

A TÓ TANÍTÁSA

Álmomban egy tó magyarázott nekem. Vigasztalan, esőverte víztükre szürkébb árnyalatokkal szabdalt, örvényes mélyeket rejtett. „Csak az az ember, aki szolgál. Az urak az Istent, a tekintetükben megverték pedig az urat. Az Úr emberben, Istenben egy. Amit szabadságnak hiszünk, az önmagába folyó örvény, színtelen, szürke árnyalat. Azért van ez, mert nem tudjuk, honnan jövünk, hová megyünk. A szolgálatban viszont megnyílik az út, abban a lélegzet szabad. Amit szabad léleknek hiszünk, szürke és szétfolyó. Színt csak az útban, a szolgálatban kap, ami kap.” *„De miért vannak tekintetükben megverték egyáltalán? Ez igazságtalan.”* A tó szomorúan nézett. „Tükrömben nézd meg magad.” *„Én nem látok semmit, tükrödben, szürke örvényedben nem látom magam.”* „Képzeld, hogy az Ég vagyok. Ha ugyanezt látnád, amit most, meg lennél verve tekintetedben.” Fölnéztem az égre. Odafentről tisztán nézett vissza rám a szemem, mint a Nap. *„De ki dönti ezt el, hogy ki úr, ki nem?”* „Erre nincs válasz. Van folyó, van tó. A folyó Úr, a tó nem az.” *„És a tenger?”* „A Tenger Isten. Hullámozásában van a válasz, egyszer ez, egyszer az.” *„És miért sós?”* „Kóstold meg a véred. A só megízesíti a választ. Nem kapod meg, de ízében pontosan megérezed.”

MADÁRKÉNT VESZ KÖRBE

Nem bírtam hallgatni a madarak
csiripelését, mert álmomban
csőröm nőtt a tükörben. Lehetett
volna a repülés szabadsága, figyelhettem
volna a szárnyak emelgetésének
eleganciáját, örülhettem volna,
hogy tojást rakhatok, s a héj
mészmagánya úgy vigyázott volna
enyémre, ahogy az éjszaka vigyáz
a fényre. Így, ölekből születve,
a fény vigyáz az éjszakára, a Te fejed
is, ahogy felfénylik reggel, alvás
után, mutatja nekem, hogy a sötétre
nem szabad várni, úgyis eljön, nem
szabad nem vigyázni, ha vigyázni
nem is lehet. Hogy is burkolhatná körbe
egy szemsugár azt, ami csak madarakra
vigyáz? Szárny nélkül élni?
Szárnyal félelmetesebb. Úgy repülsz
át a halálon, ahogy vízben tempózol,
s a láthatáron az vár, amit előre
elfelejtesz. Féltelek, hogy
ahova repülsz, ott, ha minden egy
lesz, madárként sem élhetsz tovább.
Nem bírom hallgatni a madarakat.
Madárként vesz körbe előre a gyász.